

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6194/2025
15.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца СГЗР Нискоградња, АА ПР Салаш Црнобарски, чији је пуномоћник Љубомир Шљукић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Рајко Петричић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1157/24 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 15.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1157/24 од 20.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1157/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда Новом Саду Гж 1157/24 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу П 4598/21 од 11.05.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да тужилац има право својине на објекту „ВВ“, ближе описаном у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и на земљишту на коме се објекат налази и које служи за његову редовну употребу односно на одређеним површинама кат.парц. .. и .. КО ..., што би тужени био дужан да призна и трпи да тужилац право својине упише у катастру непокретности, одбијен захте тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 56.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног до траженог износа од 87.900,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11....10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из одредби чл. 21. и 24. Закона о основама својинскоправних односа, одбијен је тужбени захтев за утврђење права својине тужиоца на објекту „ВВ“, на земљишту на коме се тај објект налази и које служи за његову редовну употребу, тужилац није градио предметни објект, већ његов правни претходник ДПП „Оглед“ Богатић, и то не на туђем, већ на земљишту на ком је имао право коришћења и које је било у друштвеној својини. Нису се стекли ни услови за стицање права својине на непокретностима одржајем у смислу члана 28. ЗОСПО, јер тужилац не испуњава услов законитости и савесности за стицање права својине путем одржаја. Тужилац нема пуноважан правни основ за стицање права својине, предмет уговора о купопродаји закљученог између тужиоца и његовог правног претходника 2007. године није био предметни објект нити кат.парцеле .. и .. КО ... на којима се објект налази, а правном претходнику тужиоца након окончања поступка реституције 2004. године је било познато да спорни делови парцела и објект на њима нису у његовом власништву.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепене пресуде у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.05.2021. године. Вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**